

РЕШЕНИЕ

№ 4844

гр. София, 15.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в открито заседание на 05.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Велина Димитрова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **10903** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203, ал. 1 от АПК, вр. чл. 1, ал. 2 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

Образувано е по искова молба от В. Н. В. срещу Министерството на труда и социалната политика. Претендира се обезщетение за неимуществени вреди в размер на 1000 лв., претърпени вследствие на незаконосъобразни действия, както и в бездействие на служители от Министерството на труда и социалната политика, претърпени вследствие на преживените от ищеца тревоги, страдания, неудобства, причинени от забавено изплащане на дължимите на ищцата месечни социални помощи за м. септември 2011 г. и за м. октомври 2012 г.

Ответникът – Министерството на труда и социалната политика излага доводи за неоснователност на иска. Разноски не се претендират.

Прокуратурата дава заключение за неоснователност на иска.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото, приема за установени следните обстоятелства по делото:

От събраните по делото доказателства, включително удостоверение, издадено от дирекция „Социално подпомагане”, [населено място] се установява, че В. Н. В. е получавала месечна социална помощ по чл. 9 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане в размер на 42, 90 лв. месечно за периода 01.01.2012 г. – 31.12.2012 г. От представените по делото доказателства се установява, че месечната социална помощ на лицето за м. септември 2012 г. е била преведена на лицето на 01.11.2012 г., а месечната социална помощ за м. октомври 2012 г. е била преведена на

лицето на 03.12.2012 г. Начислените суми в посочения размер от 42, 90 лв. са били изплатени на лицето ежемесечно с платежно нареждане за масово плащане по предоставена от него лична банкова сметка. Претендира се обезщетение за неимуществени вреди в размер на 1000 лв., претърпени вследствие на незаконосъобразни действия, както и от бездействие на служители от Министерството на труда и социалната политика, претърпени вследствие на преживените от ищеца тревоги, страдания, неудобства, причинени от забавено изплащане на дължимите на ищцата месечни социални помощи за м. септември 2011 г. и за м. октомври 2012 г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Съгласно [чл. 205 от АПК](#) искът за обезщетение се предявява срещу юридическо лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. Разпоредбата следва да се тълкува в смисъл, че ответник е юридическото лице, в състава на което е включен административния орган, от чиито незаконен акт, действие или бездействие са причинени вредите. Особеното за производството по чл. 203 - [чл. 207 от АПК](#) е, че законодателят изрично посочва искът срещу кого трябва да се насочи, като в този случай изискванията за пасивната материалноправна легитимация съвпадат с тези за пасивната процесуална легитимация. В процесния случай, изрично в подадено по делото писмено становище от назначения процесуален представител на ищцата от 16.04.2013 г., в изпълнение на дадени указания на настоящата съдебна инстанция за оставяне на подадената искова молба без движение, се посочва, че исковата претенция е насочена срещу Министерството на труда и социалната политика. Обезщетението за неимуществени вреди в размер на 1000 лв., което се претендира от ищеца се претендира като се обосновават претърпени вреди вследствие на закъсняло изплащане на отпуснати на ищеца месечни социални помощи по чл. 31, ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане. Обоснована по този начин претенцията би следвало да бъде насочена не срещу Министерството на труда и социалната политика, а срещу Агенцията за социално подпомагане. Съгласно чл. 5, ал. 1 от Закона за социално подпомагане за изпълнение на държавната политика в областта на социалното подпомагане се създава Агенция за социално подпомагане към министъра на труда и социалната политика, като съобразно чл. 5, ал. 2 Агенцията за социално подпомагане е изпълнителна агенция – второстепенен разпоредител с бюджетни кредити към министъра на труда и социалната политика и е юридическо лице със седалище в С.. Съгласно чл. 6, ал. 1, т. 2 Агенцията по социално подпомагане осъществява дейност по отпускане на социални помощи и по предоставяне на социални услуги. Социалните помощи съобразно чл. 13, ал. 2 от Закона за социално подпомагане се отпускат със заповед на директора на дирекция „Социално подпомагане“. В тази насока са и разпоредбите на Устройствения правилник на Агенцията за социално подпомагане. Съгласно чл. 2, ал. 2 Агенцията за социално подпомагане отпуска социални помощи и семейни помощи за деца. При така направеното съпоставяне следва несъмнения извод, че дейностите по отпускането на социалните помощи, включително и действията по тяхното изплащане са определени като задължения на Агенцията за социално подпомагане и съответните дирекции „Социално подпомагане“. Предвид обстоятелството, че в процесния случай се претендира обезщетение за вреди, които се състоят от ненавременен изплащане на социални помощи, то исковата претенция би следвало да бъде насочена срещу Агенцията за социално подпомагане, която е и юридическо лице, но не и срещу Министерството на труда и социалната политика.

Функциите на Министерството на труда и социалната политика съобразно чл. 4, ал. 2 от Закона за социално подпомагане се определят като такива, които се изразяват в разработване, координиране и провеждане на държавната политика в областта на социалното подпомагане. Следователно, в процесния случай исковата претенция би следвало да бъде насочена срещу Агенцията за социално подпомагане и тя би следвало да бъде ответник по спора и неправилно исковата претенция е насочена срещу Министерството на труда и социалната политика. Процесуалните предпоставки за исковото производство са свързани с възникването на правото на иск и надлежното му упражняване. Процесуалната легитимация на ответника е сред положителните процесуални предпоставки за възникване на правото на иск, а липсата ѝ има за последица недопустимост на иска. Съдът не е длъжен да напътства ищеца срещу кого да насочи иска си и кой трябва да е ответник независимо, че с разпореждането си по делото е дал указания на ищеца да посочи ответника по иска. Съдът е длъжен да даде указания само във връзка с надлежното упражняване на правото на иск, в случая да се посочи ответник. Незнанието на ищеца срещу кого да насочи иск по [чл. 1, ал. 1 от Закона](#) за отговорността на държавата и общините за вреди е обстоятелство неотнормено към законосъобразността на процесуалните действия на съда. В съответствие с изложеното, исковата претенция е насочена срещу ненадлежен ответник. Съгласно чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от законосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. Така регламентирана отговорността е пълна, защото е за всички претърпени вреди, които съгласно чл. 4 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди са в причинна връзка с законосъобразни актове, фактически действия или бездействия на длъжностни лица или административни органи при или по повод изпълнението на административна дейност. Административната дейност в теорията и в практиката се приема като изпълнителна дейност, която наред със съдебната и законодателната дейности са основни прояви на държавна власт. Изпълнителната дейност има различни организационно-правни форми според предметното си съдържание като нормотворческа, оперативно-разпоредителна по издаване на индивидуални административни актове, правозащитна, която от своя страна се свързва с разрешаване на спорове по функциониране на администрацията или налагане на санкции за неизпълнение, нарушение на административни задължения. На следващо място, в настоящото съдебно производство не бяха доказани и евентуално настъпили имуществени и неимуществени вреди от страна на ищеца. Съгласно изложеното в исковата молба вредите са претърпени поради обстоятелството на забавено изплащане на дължимите на ищцата месечни социални помощи за м. септември 2011 г. и за м. октомври 2012 г. Това обстоятелство не се доказва по несъмнен начин от събраните по делото доказателства. Съгласно чл. 31, ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане месечните помощи се отпускат от първо число на месеца на подаването на молбата и се изплащат най-късно до края на месеца, следващ месеца, за който се отпуска помощта, в рамките на бюджетната година с изключение на помощите за декември, които се изплащат най-късно до 31 януари на следващата година. От събраните по делото доказателства се установява, че месечната социална помощ за м. септември на ищцата е била преведена на същата на 1 ноември 2012 г., със закъснение от 1 ден, като същата е следвало да бъде преведена до 30 октомври

2012 г., а месечната социална помощ на ищцата за м. октомври 2012 г. е била преведена на 03.12.2012 г., като същата е следвало да бъде преведена на 30 ноември 2012 г. Действително е налице закъснение от 1 ден, респективно от 2 дни за превеждането на посочените помощи, но от събраните по делото доказателства не са доказва по никакъв начин от тези незначителни закъснения ищцата да е претърпяла каквито и да било неимуществени вреди, още повече тези в посочения размер от 1000 лв. Доказателства в тази насока не бяха ангажирани нито от ищцата, нито пък от назначения ѝ в хода на съдебното производство процесуален представител. В тази връзка, в процесния случай не е налице и една от предпоставките за прилагане на чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, а именно, че претърпените вреди следва да са в пряка причинна връзка с отменения незаконосъобразен акт и са пряка и непосредствена последица от него. Разпоредбата на чл. 4 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди предвижда, че държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това дали са причинени виновно от длъжностното лице. На обезщетение подлежат действително настъпилите вреди, които са в пряка причинна връзка с отменения незаконосъобразен акт и са пряка и непосредствена последица от него. В процесния случай, от събраните по делото доказателства не се установи наличието на претърпени вреди от ищеца, не се установи и обстоятелството претърпените вреди от ищеца да са пряка и непосредствена последица от издадения незаконосъобразен акт и не представляват имуществени щети по смисъла на чл. 4, връзка с чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. В настоящия процес от събраните по делото доказателства не може да се направи обоснован извод за каквато и да било причинна връзка между незаконосъобразен административен акт или бездействие на административен орган и претърпения от ищеца вреди, доколкото е възможно същите евентуално да са действително претърпени. С оглед на това исковата претенция се явява неоснователна. С оглед изхода на спора би била основателна претенцията за разноски от ответника, но с оглед обстоятелството, че разноски не са претендирани, същите не следва да бъдат присъждани. Като взе предвид направените фактически и правни изводи, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от В. Н. В. срещу Министерството на труда и социалната политика, изразяващ се в претендирано обезщетение за неимуществени вреди в размер на 1000 лв., претърпени вследствие на незаконосъобразни действия, както и в бездействие на служители от Министерството на труда и социалната политика, като неоснователен.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: